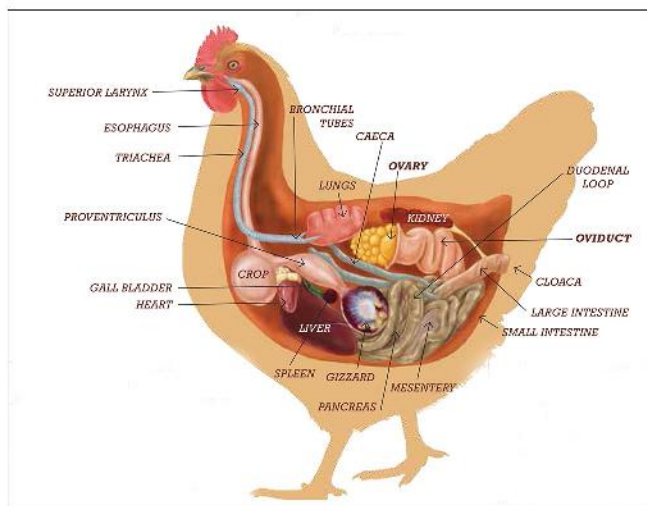

عوامل مؤثر بر زنده‌مانی اسپرم در لوله‌های ذخیره اسپرم

Effective Factors on the Survival of Sperm in Sperm Storage Tubes

رحمی انتخاب شده و قادر به ورود به SST می‌باشند. پاسخ‌های ایمنی علیه اسپرم برای فرایند Selection ضروری می‌باشند. SST فقط اسپرم‌های را که از لحاظ مورفولوژیکی و فیزیولوژیکی سالم هستند، انتخاب می‌کند. در بوقلمون و مرغ بیش از ۳ روز طول می‌کشد تا اسپرم‌ها، فضای SST‌ها را به طور کامل پر نمایند.

طبق مطالعات امروزی عوامل مؤثر بر زنده‌مانی اسپرم عبارتند از: کربنیک آنهیدراز، آوبدین، آکوآپورین‌ها، آلکالین فسفاتاز، پاسخ‌های ایمنی علیه اسپرم، سیستم‌های آنتی‌اکسیدانی غیر آنزیمی (ویتامین E، C و حتی سلنیوم) و آنزیمی (وابسته به سلنیوم مانند گلوتاتیون پراکسیداز، سوپراکسید دسموتاز و...). کربنیک آنهیدراز از طریق pH داخل لوله ذخیره اسپرم نقش مهمی را در کاهش تحرک اسپرم ایفا می‌کند به گونه‌ای که با اسیدی کردن محیط باعث کاهش تحرک اسپرم می‌شود. آکوآپورین‌ها که اساساً در رأس SST‌ها قرار دارند در حذف کاتابولیت‌های اسپرم که طی دوره ذخیره اسپرم در لوله‌ها تجمع یافته‌اند، نقش دارند (زنیبونی و بکست، ۲۰۰۴). آلکالین فسفاتاز در انتقال لیپیدها از غشاء ریز پرزهای آنتروسیست‌ها دارای نقش است و همچنین می‌تواند نقش مشابهی را در اپیتلیوم SST ایفا

یکی از ویژگی‌های منحصر به فرد لوله رحمی طیور، قابلیت ذخیره اسپرم طولانی مدت است. زمان ذخیره بسته به نوع گونه از ۶ تا ۴۲ روز متفاوت است. به طریقی که خفاش‌ها حداکثر تا ۲۲۵ روز، بلدرچین ۱۲ روز، مرغ ۲۱ روز و بوقلمون ۷۰ روز می‌توانند اسپرم را در لوله رحمی خود زنده نگه دارند. محل لوله‌های ذخیره اسپرم شامل محل اتصال رحم به واژن (UV=Utero-Vaginal Junction) و اینفاندیولوم است که به ترتیب قرار گرفته‌اند. نام لوله‌های ذخیره اسپرم قبل از کشف اطلاعات کامل در مورد آن‌ها غدد واژنی، غدد اسپرم، غدد میزبان اسپرم در واژن و رحم، لوله‌های ذخیره اسپرم، غدد ذخیره اسپرم در واژن و رحم بوده است. لوله‌های ذخیره کننده اسپرم پوشیده شده از یک لایه سلول اپی‌تلیال تشکیل شده است که بدون مژه، غیر ترشحاتی، حاصل تمایز و تاخوردگی‌های اپیتلیوم سطحی لایه موکوسی می‌باشند. لوله ذخیره اسپرم (Sperm Storage Tubule) تا ۱۰ روز بعد از تلقیح پر از اسپرم بودند، در حالی که هیچ اسپرمی قبل و بعد از ۲۰ روز از تلقیح در SST مشاهده نشد. با تلقیح مصنوعی بیان mRNA مربوط به $IL-1\beta$ ، $IL-18$ ، $LITAF$ ، سلول‌های $irIL-1\beta$ در واژن به دلیل پاسخ به اسپرم افزایش می‌یابند که باعث تجزیه و حذف اسپرم‌ها توسط مژک‌های موجود در سطح اپی‌تلیوم می‌شود. باین حال بافت موکوسی UVJ که اسپرم قابل توجهی را ذخیره می‌کند در بیان این ژن‌ها افزایش نداشته و اسپرم‌ها در این ناحیه می‌توانند زنده بمانند. وجود یک رابطه درجه ۲ بین قطر لوله و فاصله‌ی بخش باز SST که بخش پایانی باز لوله منقبض شده است. تصاویر بدون حفاظ SST توسط SPIM، نشان‌دهنده تفاوت در قسمت باز منقبض شده SST می‌باشد. باریک‌ترین قسمت در بخش ابتدای لومن پهن‌ترین قسمت در بخش ۶ (از ۱۰ بخش که بخش ۱۰ انتهای کور لوله) است. ذخیره طولانی مدت اسپرم رابطه مستقیم با تعداد SST‌ها و نحوه عملکرد آن‌ها دارد. بیرک هد و مولر (۱۹۹۲) تعداد SST را ۱۳۵۳۳ در مرغ و ۲۰۰۰۰ در بوقلمون، گزارش کردند. بکست و همکاران (۲۰۱۰) تعداد SST‌ها را به‌طور میانگین در مرغ ۴۹۰۰ و در بوقلمون ۳۰۶۰۰ گزارش نمودند. لوله‌های ذخیره کننده اسپرم ارتباط نزدیکی با اسپرم‌ها دارند. تا به امروز تصور بر این بود که این لوله‌ها مواد مغذی اسپرم را فراهم و مواد زائد حاصل از متابولیسم آن را حذف می‌کنند. تنها ۱-۲ درصد از کل اسپرم‌های وارد شده به لوله

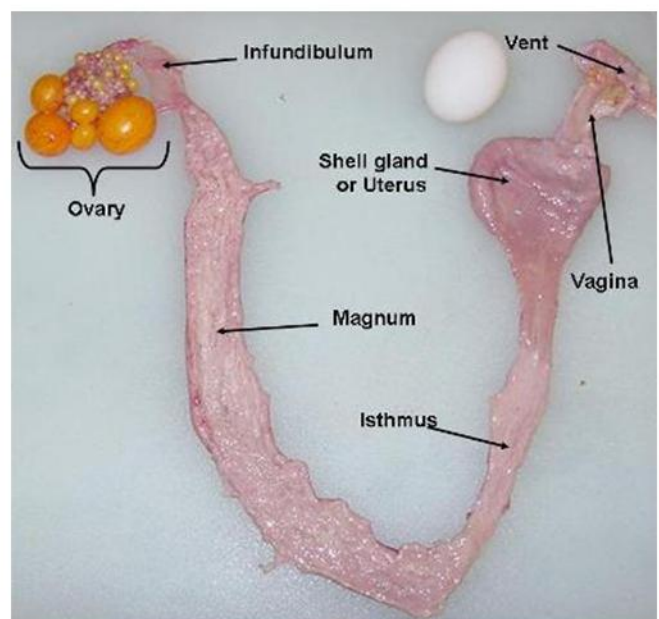
در مطالعاتی بر روی بیان ایزوفرم‌های TGF β و گیرنده‌های آن در UVJ در حضور و عدم حضور اسپرم در SST تحقیق صورت گرفت و نتیجه گرفتند که mRNA مربوط به ایزوفرم‌های TGF β و گیرنده‌های آن‌ها در لوله رحمی و نیز اسپرم بیان می‌شود و با تلقیح مصنوعی بیان آن‌ها در UVJ افزایش می‌یابد که احتمالاً این افزایش مسئول زنده‌مانی طولانی‌مدت اسپرم در طول ذخیره از طریق کاهش پاسخ‌های ایمنی است (داس و همکاران، ۲۰۰۶). راه‌های محافظت از اسپرم در برابر پاسخ‌های ایمنی شامل لوله‌های ذخیره‌سازی اسپرم و فاکتور رشد تغییر شکل دهنده نوع بتا (TGF β) است. استروژن، تأثیر زیادی در عملکرد عادی SSTها دارد. تلقیح مصنوعی زیاد، باعث متورم شدن SST و نازک شدن لایه اپیتلیوم می‌شود. این امر احتمالاً ناشی از واکنش‌های التهابی بوده که در نهایت منجر به تخریب ساختار SST و آسیب به باروری می‌گردد. بیریکسی و موننگومری (۱۹۹۳) با مطالعه ارتباط بین طول کلاچ و تعداد SST مشخص نمودند که گونه‌هایی که کلاچ‌های طولانی‌تری داشتند اسپرم‌های بیشتری را در لوله رحمی خود (SST) ذخیره کرده بودند.

در پرندگانی که باروری آن‌ها کاهش یافته بود، حفره‌های SST متورم، هجوم لنفوسیت‌ها به SST، SSTهای فاقد اسپرم، افزایش جمعیت لنفوسیت‌ها، سلول‌های T و سلول‌های حاوی آنتی‌ژن کاهنده MHC کلاس ۲، کاهش بیان گیرنده‌های آلفا استروژن و برعکس تمامی این موارد در مورد پرندگان تلقیح نشده، گزارش شده است. ایمنی موضعی در UVJ به دلیل تحت تأثیر قرار دادن زنده‌مانی، برای فرایند طبیعی انتخاب اسپرم‌های با کیفیت، ضروری است و یکی از کاندیداها برای کاهش پاسخ‌های ایمنی TGF β است. از وظایف TGF β رشد، تمایز و مورفوژن‌زیس سلول‌ها، کاهش پاسخ‌های ایمنی از طریق کاهش تکثیر لنفوسیت‌های B و T در پستانداران و طیور و نیز جذب اسپرم‌های مرده را می‌توان ذکر کرد (دگن و هاوس، ۱۹۷۲). در حضور اسپرم، بیان mRNA مربوط به TGF β ها و گیرنده‌های آن‌ها فقط در UVJ به‌طور معنی‌داری افزایش می‌یابد. همچنین مشخص شده است که خود اسپرم باعث افزایش بیان TGF β ها می‌شود.

نتیجه‌گیری

می‌توان با بیان این که پاسخ‌های ایمنی ضد اسپرم در واژن اتفاق می‌افتد و در نهایت انتخاب اسپرمی که در باروری شرکت می‌کند. باین‌حال اسپرم‌ها می‌توانند از طریق ساختارهای SST و TGF β ها که بیان آن‌ها در طول ذخیره‌سازی اسپرم افزایش می‌یابد، از پاسخ‌های ایمنی در امان بمانند.

کند (بکست و آکووفو، ۲۰۰۷). ایتو و همکاران (۲۰۱۱) نشان دادند که پروژسترون عامل خروج اسپرم از SST است. افزودن ویتامین E در پروفایل آنتی‌اکسیدانی UVJ دارای تأثیر مثبت است و باعث بهبود شرایط ذخیره اسپرم از طریق افزایش طول مدت ذخیره و افزایش تعداد اسپرم‌های کارآمد در لوله رحمی، می‌شود (برکوئه و همکاران، ۲۰۰۶).

پاسخ‌های ایمنی ضد اسپرم در لوله رحمی و به‌ویژه در واژن اتفاق می‌افتد که تأثیر مستقیم بر اسپرم‌ها دارد. سیستم ایمنی لوله رحمی شامل ایمنی ذاتی، سیستم دفاعی β طیور و ایمنی اکتسابی، ماکروفاژها، سلول‌های حاوی آنتی‌ژن کاهنده MHC کلاس دو، CD4 $^{+}$ ، CD8 $^{+}$ و سلول‌های T و B نابالغ است. مشخص شده است که بیان TGF β در هنگام حضور اسپرم در لوله‌های ذخیره‌سازی، افزایش می‌یابد. سیستم دفاعی β طیور برای شروع پاسخ ایمنی به یک عامل ضروری بوده و بیان آن در پرندگان تخم‌گذار بیشتر از غیر تخم‌گذار می‌باشد که احتمالاً به دلیل وجود استروژن باشد. تعداد سلول‌ها با بلوغ افزایش یافته و بعد از مدتی با افزایش سن کاهش می‌یابد. سیستم ایمنی لوله رحمی برای محافظت از بافت در برابر عفونت، به‌خوبی تکامل یافته است که این پدیده بر سرنوشت و زنده‌مانی اسپرم در لوله رحمی تأثیرگذار بوده و در نهایت باروری را تحت تأثیر قرار خواهد داد.

sperm competition in passerine birds. *The Condor*, 95(2), 442-454.

5. Das, S. C., Isobe, N., Nishibori, M., & Yoshimura, Y. (2006). "Expression of transforming growth factor- β isoforms and their receptors in utero-vaginal junction of hen oviduct in presence or absence of resident sperm with reference to sperm storage." *Reproduction*, 132(5), 781-790.

6. Degen, A. A. & Hawes, R. O. (1972). "Fertility in the domestic hen following the surgical removal of the utero-vaginal junction." *Poultry Science*, 51(2), 464-470.

7. Ito, T., Yoshizaki, N., Tokumoto, T., Ono, H., Yoshimura, T., Tsukada, A., ... & Sasanami, T. (2011). "Progesterone is a sperm-releasing factor from the sperm-storage tubules in birds." *Endocrinology*, 152(10), 3952-3962.

8. Zaniboni, L. & Bakst, M. R. (2004). "Localization of aquaporins in the sperm storage tubules in the turkey oviduct." *Poultry Science*, 83(7), 1209-1212.

1. Bakst, M. R., Donoghue, A. M., Yoho, D. E., Moyle, J. R., Whipple, S. M., Camp, M. J., ... & Bramwell, R. K. (2010). "Comparisons of sperm storage tubule distribution and number in 4 strains of mature broiler breeders and in turkey hens before and after the onset of photostimulation." *Poultry Science*, 89(5), 986-992.

2. Birkhead, T. R. & Møller, A. P. (1992). "Numbers and size of sperm storage tubules and the duration of sperm storage in birds: a comparative study." *Biological Journal of the Linnean Society*, 45(4), 363-372.

3. Breque, C., Surai, P., & Brillard, J. P. (2006). "Antioxidant status of the lower oviduct in the chicken varies with age and dietary vitamin E supplementation." *Molecular Reproduction and Development: Incorporating Gamete Research*, 73(8), 1045-1051.

4. Briskie, J. V., & Montgomerie, R. (1993). Patterns of sperm storage in relation to